

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusculanum, 1986, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967742096.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Men: en god hukommelse kan administreres på mange måder, og man skal generelt være yderst forsigtig med at tage Biehl på ordet. Som forfatter og dækket ind bag brevformen havde hun frie hænder. Især flytter hun tyngdepunkter i den alment kendte historie ved at koncentrere sig om den vigtige detalje, som de andre ikke kender, den, der rokker ved det officielle billede af en given episode, eller blot forklarer den ud fra andre årsager hentet fra den intimt personlige sfære. Om hun har ret, kan være svært at afgøre, men hun giver stof til eftertanke. Denne sandsynligvis bevidste proportionsforskydning skal man have i tankerne, når man læser de historiske breve. Det må man indrømme Caspar Paludan-Müller, at han også havde, da han afviste hendes skildringer som »Slotssladdertaskens Anekdotskriveri« (Historisk Tidsskrift 5. Rk., Bd. IV, 1883-1884, s. 101) - et navn man dog ikke kan udelukke at Biehl ville have taget til sig. Slotssladder eller Chronique 19 scandaleuse, som den betegnes i Frankrig, var på Biehls tid en anerkendt litterær genre, som gode forfattere og brevskrivere med succes havde dyrket i udlandet. I Paris havde Claude le Petit's forholdsvist uskyldige skandalehistorier ganske vist et århundrede før kostet ham livet, men Saint-Simon's »Mémoires« fra Ludvig XIV's hof fra begyndelsen af 1780'erne havde givet ham en berømmelse, som Biehl godt kan tænkes at have haft i tankerne, da hun skrev om de danske konger, jfr. Thorkild Kjærgaards anmeldelse af Cedergreen Bech (1975) i Fortid og Nutid XXIX (1981/82), s. 335. Nydelige er i al fald Biehls skandaler i sammenligning med de næsten samtidige perverse historier om kongefamilien hos den alsidige skribent og filolog P. F. Suhm i hans »Hemmelige Efterretninger om de danske Konger efter Souverainiteten«, der først blev publiceret ca. 150 år efter at de blev skrevet (udgivet af Julius Clausen, Kbh. 1918), eller la Beaumelle's »Mes Pensées«, for hvis offentliggørelse (1751-53) forfatteren måtte betale med sit professorat i fransk ved Charlottenborg og sin opholdstilladelse i Danmark.